

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2022 roku

Sąd Okręgowy w Warszawie XII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak
Protokolant:	Katarzyna Kulczyk

przy udziale Prokuratora: Adama Komańczuka

po rozpoznaniu w dniach: 7 kwietnia 2022 roku i 12 maja 2022 roku
na posiedzeniu sprawy

J. K. (K.), syna T. i E. z domu D., urodzonego w dniu (...) w W.

oskarżonego o to, że:

I. w okresie od 01.02.2017r. do co najmniej dnia 30.04.2018 roku w W., B., S., O., K., C., B. oraz innych miejscowościach na terytorium RP, brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. N. (1) w skład której wchodził także: K. N., R. M., U. G., D. C., M. C., J. D., P. P., O. O.,

A. K., H. P., M. R., A. W.,

R. K., B. N., W. F., oraz inni, mającą na celu, w ramach założonego planu działania, ustalonego podziału ról i zadań, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i porządkowi publicznemu, związanych z wyłudzeniem poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnych Wojewodów: (...), (...). (...), (...), L., (...) oraz (...)

o udzieleniu cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy oraz pobyt czasowy i pracę na terytorium RP i ułatwiania tym osobom pobytu na terytorium RP, wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r.

o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094),

tj. czyn z art. 258 § 1 kk

II. w czasie i miejscu jak w pkt I, w ramach opisanej w punkcie I zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, ułatwił obywatelom: Iraku, Iranu, Pakistanu, Algierii, Egiptu, Syrii, Jordanii i innych pobyt na terenie RP wbrew przepisom ustawy z dnia

12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) w ten sposób,

że w ramach ustalonego podziału ról w grupie, na polecenia M. N. (1) brał udział w tworzeniu poświadczającej nieprawdę

oraz podrobionej dokumentacji, którą cudzoziemcy i osoby je reprezentujące składały we właściwych urzędach wojewódzkich w toku postępowań administracyjnych o udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę takich jak umów cudzoziemców o pracę, umowy najmu mieszkań i pokoi, załączników

nr 1 do wniosków o wydanie ww. zezwolenia, gdzie dokumenty te posłużyły

do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego

co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP,

zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

tj. o czyn z art. 264a § 1 kk w zb. z art. 270 § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

III. w okresie od dnia 5 grudnia 2017 roku do co najmniej dnia 23 marca 2018 roku w S. i W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Egiptu **T. S. M. E.** w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...)

i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r.

o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy

w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą ul. (...) lok. (...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w S., ul. (...) następnie ul. (...), (...)-(...) Ł. oraz (...)-(...) W.,

Aleje (...) lok. (...) do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 05.12.2018 roku zarejestrowano w Delegaturze (...) Urzędu Wojewódzkiego w S. pod numerem SO – (...), a następnie w dniu 21.12.2017 roku (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. i posłużyły

one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP,

zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy

i pracę na terytorium RP,

tj. o czyn z art. 264a § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kkw w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

IV. w okresie od dnia 11 kwietnia 2017 roku do dnia 7 marca 2018 roku

w K. i W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu

z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Libii **F. D. (...)**

w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...)

i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt

na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r.

o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy

w firmie (...), ul. (...), (...)-(...) W.

oraz jego miejsca zamieszkania w ul. (...), (...)-(...) W.,

do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie,

gdzie dokumenty te w dniu 5 września 2016 roku zarejestrowano

w (...) Urzędzie Wojewódzkim w K. pod numerem

(...) a następnie w dniu 11 kwietnia 2017 roku

w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. pod numerem

(...)(...) i posłużyły one do podstępne wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

tj. o czyn z art. 264a § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kkw w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

V. w okresie od dnia 22 lutego 2017 roku do dnia 6 marca 2018 roku w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelce Ukrainy (...), w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...) zamieszkałego ul. (...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w miejscowości M., ul. (...) do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 24.07.2017 roku w (...) Urzędzie Wojewódzkim zarejestrowano pod numerem (...)(...) i posłużyły one do podstępne wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

tj. o czyn z art. 264a § 1 kk w zb. z art. 272 kk w zw. z art. 11 § 2 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art. 65 § 1 kk

orzeka

1. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt I aktu oskarżenia czynu z art. 258 § 1 k.k. i za to na mocy powołanego przepisu wymierza oskarżonemu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;
2. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu w pkt II aktu oskarżenia czynu z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 264a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. na karę grzywny w wymiarze 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;
3. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości osiągniętej z tego czynu korzyści majątkowej w wysokości 1000 (tysiąc) złotych;
4. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt III aktu oskarżenia, przyjmując, że swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 264a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

5. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości osiągniętej z tego czynu korzyści majątkowej w wysokości 1000 (tysiąc) złotych;

6. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt IV aktu oskarżenia, przyjmując, iż swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 264a § 1 k.k.

w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 264a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

7. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości osiągniętej z tego czynu korzyści majątkowej w wysokości 1000 (tysiąc) złotych;

8. oskarżonego J. K. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w pkt V aktu oskarżenia, tj. z art. 264a § 1 k.k.

w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

w zw. z art. 65 § 1 k.k. i za to na mocy art. 264a § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 3 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności i na podstawie art. 33 § 2 i 3 k.k. wymierza karę grzywny w ilości 50 (pięćdziesiąt) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięć) złotych;

9. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzeka przepadek równowartości osiągniętej z tego czynu korzyści majątkowej w wysokości 1000 (tysiąc) złotych;

10. na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 k.k. łączy jednostkowe kary pozbawienia wolności wymierzone oskarżonemu w pkt 1, 2, 4, 6 i 8 i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, zaś na podstawie art. 85 § 1 k.k. w zw. z art. 86 § 1 i 2 k.k. łączy jednostkowe kary grzywny wymierzone oskarżonemu w pkt 2, 4, 6 i 8 i wymierza mu karę łączną

w wymiarze 75 (siedemdziesięciu pięciu) stawek dziennych grzywny

w wysokości 10 (dziesięć) złotych każda;

11. na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. wykonanie wymierzonej w pkt 10 kary łącznej 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata i na podstawie art. 73 § 2 k.k. oddaje oskarżonego J. K. w tym czasie pod dozór kuratora, zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu okresu próby co 6 (sześć) miesięcy przez okres próby;

12. na mocy art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości w sprawie, w tym od ponoszenia opłaty, obciążając wydatkami Skarb Państwa.

sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak

UZASADNIENIE

UZASADNIENIE			
Formularz UK 1	Sygnatura akt	<i>XII K 25/22</i>	

<p>Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.</p>			
<p>1.USTALENIE FAKTÓW</p>			
<p>Fakty uznane za udowodnione</p>			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1	J. K.	w okresie od 01.02.2017r. do co najmniej dnia 30.04.2018 roku w W., B., S., O., K., C., B. oraz innych miejscowościach na terytorium RP , brali udział w zorganizowanej grupie przestępczej kierowanej przez M. N. (1) w skład której wchodził także: K. N., R. M., U. G., D. C., M. C., J. D., P. P., O. O., A. K., H. P., M. R., A. W.,	

		<p>R. K., B. N., W. F., oraz inni, mającą na celu, w ramach założonego planu działania, ustalonego podziału ról i zadań, w celu osiągnięcia korzyści majątkowych, popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i porządkowi publicznemu, związanych z wyłudzeniem poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnych Wojewodów: (...), (...), (...), (...), L., (...) oraz (...) o udzieleniu cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy oraz pobyt czasowy i pracę na terytorium RP i ułatwiania tym osobom pobytu na terytorium RP, wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094),</p> <p><i>tj. czyn z art. 258 § 1 k.k.</i></p>	
2	J. K.	<p>w czasie i miejscu jak w pkt I, w ramach opisanej w punkcie I zorganizowanej grupy przestępczej, w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, czyniąc sobie z popełniania przestępstw stałe źródło dochodu, ułatwił obywatelom: Iraku, Iranu, Pakistanu, Algierii, Egiptu, Syrii, Jordanii i innych pobyt na terenie RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r.</p>	

o cudzoziemcach (t.j. **DZ.U.2018.2094**) w ten sposób, że w ramach ustalonego podziału ról w grupie, na polecenia M. N. (1) brał udział w tworzeniu poświadczającej nieprawdę oraz podrobionej dokumentacji, którą cudzoziemcy i osoby je reprezentujące składały we właściwych urzędach wojewódzkich w toku postępowań administracyjnych o udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę takich jak umów cudzoziemców o pracę, umowy najmu mieszkań i pokoi, załączników nr 1 do wniosków o wydanie ww. zezwolenia, gdzie dokumenty te posłużyły do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy

		<p>i pracę na terytorium RP,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</i></p>
3	J. K.	<p>w okresie od dnia 5 grudnia 2017 roku do co najmniej dnia 23 marca 2018 roku w S. i W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Egiptu T. S. M. E. w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą ul. (...) lok. 46, (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w S., ul. (...) następnie ul.</p>

(...), (...)-(...) Ł. oraz (...)-(...) W., Aleje (...) lok. 1 do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 05.12.2018 roku zarejestrowano w Delegaturze (...) Urzędu Wojewódzkiego w S. pod numerem SO – (...), a następnie w dniu 21.12.2017 roku (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. i posłużyły one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

tj. o czyn z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

4

J. K.

w okresie od dnia 11 kwietnia 2017 roku do dnia 7 marca 2018 roku w K. i W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Libii **F. D. (...)** w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach (t.j. DZ.U.2018.2094) poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...), ul. (...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w ul. (...), (...)-(...) W., do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 5 września 2016 roku zarejestrowano w (...) Urzędzie Wojewódzkim w K. pod numerem (...) a następnie w dniu 11 kwietnia 2017 roku w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. pod numerem

		<p>(...)(...) i posłużyły one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP. zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</i></p>	
5	J. K.	<p>w okresie od dnia 22 lutego 2017 roku do dnia 6 marca 2018 roku</p> <p>w W., działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach zorganizowanej grupy przestępczej opisanej w pkt. I, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił</p>	

obywatelce Ukrainy (...),
w procesie ubiegania
się cudzoziemca przed
Wojewodą (...) i (...) o
udzielenie zezwolenia na
pobyt czasowy i pracę,
pobyt na terytorium RP
wbrew przepisom ustawy
z dnia 12 grudnia 2013
r. o cudzoziemcach (t.j.
DZ.U.2018.2094) poprzez
przedłożenie dokumentów
poświadczających
nieprawdę odnośnie
podjęcia przez
cudzoziemca pracy w
firmie (...) zamieszkałego
ul. (...), (...)-(...) W. oraz
jego miejsca zamieszkania
w miejscowości M., ul.
(...) do czasu wydania
decyzji administracyjnej
kończącej postępowanie,
gdzie dokumenty te w dniu
24.07.2017 roku w (...)
Urzędzie Wojewódzkim
zarejestrowano pod
numerem (...) (...)
i posłużyły one do
podstępnego
wprowadzenia w błąd
funkcjonariusza
publicznego co do
deklarowanego przez
cudzoziemca celu pobytu
na terenie RP, zamiaru
podjęcia pracy, posiadania
źródła stabilnego i
regularnego dochodu
wystarczającego na
pokrycie kosztów
utrzymania oraz
zapewnionego miejsca
zamieszkania; przy czym
podstępne wprowadzenie
funkcjonariusza w błąd
miało na celu uzyskanie
poświadczenia nieprawdy
w postaci decyzji
administracyjnej o

		<p>udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,</p> <p><i>tj. o czyn z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.</i></p>	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>M. N. (2) z domu K., wykorzystując spółkę (...) oraz inne firmy figurujące na inne podmioty i osoby, założyła i kierowała zorganizowaną grupą przestępczą, która zajmowała się legalizacją pobytu cudzoziemców na terenie Polski. W skład grupy wchodził m.in. A. B., J. K., K. N., R. M., U. G., D. C., M. C., J. D., P. P., O. O., A. K., H. P., M. R., A. W., R. K., B. N., W. F., oraz inni. Członkowie grupy w ramach założonego planu działania, ustalonego podziału ról i zadań, w celu osiągnięcia korzyści majątkowym, zajmowali się popełnianiem przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i porządkowi publicznemu, związanych z wyłudzeniem poświadczeń nieprawdy w postaci decyzji administracyjnych Wojewodów (...), (...), (...), (...), L., (...) oraz (...) o udzielaniu</p>	Depozycje A. B.	k. 111 – 119, k. 207 – 211, k. 383 – 384	

cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy oraz pobyt czasowy i pracę na terytorium RP i ułatwiania tym osobom pobytu na terytorium RP wbrew przepisom o ustawie z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach.

J. K. nieoficjalnie wykonywał zadania na rzecz firm M. N. (1), gdyż oficjalnie pozostawał zarejestrowany w Powiatowym Urzędzie Pracy jako osoba bezrobotna. W firmie (...), kierowanej przez R. M., prawą rękę M. N. (1), wskazano mu, że będzie załatwiał tzw. sprawy urzędowe i biurowe związane z przygotowaniem i przenoszeniem dokumentacji niezbędnej do legalizacji pobytu cudzoziemców. Otrzymał stawkę 12 złotych za godzinę. Pracował po 4 – 7 godzin dziennie. Oskarżony zajmował się tworzeniem i kompletowaniem dokumentacji niezbędnej do złożenia wniosków o udzielenie poszczególnym cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i pracę na terenie Polski. Pełnił również rolę pełnomocnika cudzoziemców dla T. S., F. D. G. i S. C.. Pełnił również funkcję gońca – wozził odwołania od decyzji do urzędów, odbierał i zawoził dokumentację i korespondencję.

Podróżował w ten sposób nie tylko pomiędzy siedzibami firm M. N. (1) i R. M., ale i pomiędzy poszczególnymi Urzędami (...) i Urzędem ds. Cudzoziemców oraz urzędami na terenie Polski. Oskarżony miał świadomość, że osoby występujące w dokumentacji cudzoziemców jako ich pracodawcy lub wynajmujący im mieszkania wcale nich nie zatrudniają, ani nie wynajmują im mieszkań. J. K. wiedział, że w ten sposób sporządzona dokumentacja jest niezgodna ze stanem rzeczywistym i tylko stwarza pozory legalności, i pomimo to składał je i nosił tam, gdzie mu polecano. Wynika to z dokumentów zabezpieczonych w jego miejscu zamieszkania gdzie był wskazywany m.in. jako wynajmujący czy pełnomocnik firm do odbioru korespondencji.

J. K. ułatwił obywatelom: Iraku, Iranu, Pakistanu, Algierii, Egiptu, Syrii, Jordanii i innych pobyt na terenie RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach w ten sposób, że w ramach ustalonego podziału ról w grupie, na polecenia M. N. (1) brał udział w tworzeniu poświadczającej nieprawdę oraz podrobionej

dokumentacji, którą cudzoziemcy i osoby je reprezentujące składały we właściwych urzędach wojewódzkich w toku postępowań administracyjnych o udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę takich jak umów cudzoziemców o pracę, umowy najmu mieszkań i pokoi, załączników nr 1 do wniosków o wydanie ww. zezwolenia, gdzie dokumenty te posłużyły do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP.

J. K. w ramach zorganizowanej i kierowanej przez M. N. (1) grupy przestępczej brał udział w okresie od 01.02.2017r. do co

najmniej dnia 30.04.2018 roku.

I tak, działając w krótkich odstępach czasu, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, w ramach wyżej opisanej zorganizowanej grupy przestępczej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstwa stałe źródło dochodu:

- w okresie od dnia 5 grudnia 2017 roku do co najmniej dnia 23 marca 2018 roku w S. i W. występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Egiptu **T. S. M. E.** w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r. o cudzoziemcach poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą ul. (...) lok.(...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w S., ul. (...) następnie ul. (...), (...)-(...) Ł. oraz (...)-(...) W., Aleje (...) lok. 1 do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 05.12.2018 roku zarejestrowano w

Delegaturze (...) Urzędu Wojewódzkiego w S. pod numerem SO – (...), a następnie w dniu 21.12.2017 roku (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. i posłużyły one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

- w okresie od dnia 11 kwietnia 2017 roku do dnia 7 marca 2018 roku w K. i W., występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelowi Libii **F. D. (...)** w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013r.

o cudzoziemcach poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...), ul. (...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w ul. (...), (...)-(...) W., do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 5 września 2016 roku zarejestrowano w (...) Urzędzie Wojewódzkim w K. pod numerem (...) a następnie w dniu 11 kwietnia 2017 roku w (...) Urzędzie Wojewódzkim w W. pod numerem (...)(...) i posłużyły one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP. zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP,

- w okresie od dnia 22 lutego 2017 roku do dnia 6 marca 2018 roku w W., występując jako pełnomocnik cudzoziemca w postępowaniu administracyjnym ułatwił obywatelce Ukrainy (...), w procesie ubiegania się cudzoziemca przed Wojewodą (...) i (...) o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP wbrew przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach poprzez przedłożenie dokumentów poświadczających nieprawdę odnośnie podjęcia przez cudzoziemca pracy w firmie (...) zamieszkałego ul. (...), (...)-(...) W. oraz jego miejsca zamieszkania w miejscowości M., ul. (...) do czasu wydania decyzji administracyjnej kończącej postępowanie, gdzie dokumenty te w dniu 24.07.2017 roku w (...) Urzędzie Wojewódzkim zarejestrowano pod numerem (...)(...) i posłużyły one do podstępnego wprowadzenia w błąd funkcjonariusza publicznego co do deklarowanego przez cudzoziemca celu pobytu na terenie RP, zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca

zamieszkania; przy czym podstępne wprowadzenie funkcjonariusza w błąd miało na celu uzyskanie poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP.		
Wyjaśnienia oskarżonego J. K.	k.269 – 272, k. 354 – 359, k. 360 (oświadczenie)	
Depozycje M. N. (1)	k. 391 – 397, k. 402 – 405, k. 411 – 415, k. 416 – 420, k. 421 – 423, k. 426 – 428, k. 429 – 432, k. 457 – 464, k. 466 – 468, k. 469 – 472, k. 473 – 474, k. 475 – 476	
Depozycje K. N.	k. 398 – 401, k. 406 – 410, k. 433 – 438, k. 439 – 452, k. 453, k. 454 – 456, k. 465	
Depozycje J. P.	k. 477 – 478, k. 479 – 481	
Depozycje M. P.	k. 482 – 484, k. 485 – 487, k. 488 – 490	
Protokoły przeszukania osoby	k. 88 – 89	
Protokół oględzin przedmiotów zabezpieczonych w toku przeszukania	k. 194 – 198 (płyta k. 199), k. 324 – 325 (płyta k. 326)	
Oświadczenie	k. 264	
Informacja z KAS	k. 327 – 334	

Wniosek	k. 335 – 342, k. 348 – 351, k. 370 – 371		
Płyta DVD ze skanami akt postępowań administracyjnych	k. 373		
Protokół przeszukania mieszkania	k. 94 – 97, k. 261 – 263		
Protokół przyjęcia zawiadomienia o przestępstwie – zeznania A. Ś.	k. 491 – 495		
Informacja z ZUS	k. 254		
Protokół zatrzymania J. K.	k. 257 – 258		
Wydruki z KRS	k. 496 – 500, k. 501 – 504		
J. K. urodził się w dniu (...) w W.. Jest bezdzietnym kawalerem, nieposiadającym nikogo na swoim utrzymaniu. Legitymuje się wyższym wykształceniem, z zawodu politolog, doktorant na Akademii (...) w R., utrzymujący się z zasiłków w wysokości 450 złotych miesięcznie. Posiada II stopień niepełnosprawności – o stopniu umiarkowanym. Bez majątku. Nie karany.	Dane osobopoznawcze	k. 260, k. 354 – 355	
Karta karna	k. 372		
Dokumentacja medyczna	k. 273 – 279, k. 281 – 285, k. 323,		

	k. 361 – 368		
Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
--	----	-----	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-----	-----	-----	
1. Ocena DOWODÓW			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
	Wyjaśnienia oskarżonego J. K.	Wyjaśnienia oskarżonego zasadniczo są wiarygodne. Przedstawił okoliczność nawiązania współpracy z M. N. (1) i przedstawił swoją rolę w przestępczym procederze. Oskarżony przyznał się do winy, zarówno z jego wyjaśnień, jak i pozostałego zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w szczególności depozycji współsprawców A. B., M. N. (1), K. N., J. P. i	

		<p>M. P. w powiązaniu z dowodami o charakterze nieosobowym wynika, że zdawał sobie sprawę z przestępczego procederu legalizacji pobytu cudzoziemców wbrew przepisom ustawy i wytwarzaniu na tę okoliczność dokumentacji, która nie znajdowała odzwierciedlenia w stanie rzeczywistym.</p>	
	<p>Depozycje M. N. (1)</p>	<p>Sąd co do zasady uznał za polegające na prawdzie depozycje M. N. (1), która opowiedziała o całym procederze, ujawniła również rolę m.in. oskarżonego. Wskazała, że była pomysłodawczynią całego przedsięwzięcia. Podała skład osobowy grupy. Zeznania świadka pozwoliły na przypisanie oskarżonemu odpowiedzialności za zarzucane mu czyny. Depozycje świadka znajdują odzwierciedlenie w zgromadzonym materiale dowodowym wobec czego zasługują na podzielenie.</p>	
	<p>Depozycje K. N., A. B., J. P. i M. P., a także zeznania A. Ś.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne depozycje świadków, którzy opisali proceder legalizacji pobytu cudzoziemców, opisali zarówno własną rolę, jak i innych osób. A. B. i M. P. rozpoznali wizerunek oskarżonego na okazanej tablicy pogładowej. Wizerunku oskarżonego nie rozpoznał</p>	

		<p>K. N. wskazując, że wygląda na zdjęciu inaczej, był pracownikiem biura, gońcem. Świadkowie ci przyznali, że część dokumentów dla poszczególnych obcokrajowców nie była zgodna ze stanem rzeczywistym – dokumenty wystawione przez konkretne firmy lub osoby, które potwierdzały zatrudnienie lub miejsce zamieszkania obcokrajowców na terytorium RP. Ich zeznania wspólnie stanowią logiczną całość, wzajemnie się uzupełniają.</p>	
	<p>Protokoły przeszukań, oględzin, zatrzymania, informacje z KAS, karty karne, wydruki z KRS, płyta ze skanami akt postępowania administracyjnych</p>	<p>Za wiarygodne Sąd uznał zaliczone w poczet materiału dowodowego dokumenty, albowiem brak było podstaw by kwestionować rzetelność ich sporządzenia, przede wszystkim informacji z KAS, wydruków z KRS, czy skanów dokumentów zawartych w aktach administracyjnych, które w szczególności wskazują na czynny udział oskarżonego w zarzucanych mu czynach, ich wiarygodność nie była podważana przez strony, a Sąd nie znalazł powodu, by ich wiarygodność kwestionować z urzędu.</p>	
	<p>Dokumentacja medyczna oskarżonego</p>	<p>Za polegające na prawdzie Sąd uznał dokumenty związane z leczeniem i stanem zdrowia oskarżonego. Żadna ze</p>	

		stron nie kwestionowała ich wiarygodności.	
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
----	----	-----	
1.PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem		J. K.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
UWAGI OGÓLNE			
Wydanie wyroku skazującego przez Sąd orzekający w trybie art. 335 k.p.k. jest wynikiem porozumienia prokuratora z oskarżonym przyznającym się do winy, w sytuacji gdy jego wyjaśnienia i wina nie budzą wątpliwości i wystąpieniem przez			

prokuratora ze stosownym wnioskiem do Sądu. Porozumienie to musi być konkretne i precyzyjne oraz zgodne z prawem i uwzględniać interesy pokrzywdzonego. W rozpoznawanej sprawie, Sąd meriti doszedł do przekonania, że wniosek prokuratora zasługuje na uwzględnienie i spełnia w/w wymogi do wydania na posiedzeniu wyroku skazującego wobec oskarżonego i orzeczenie uzgodnionych z oskarżonym kar.

**KWALIFIKACJA
PRAWNA**

Grupa przestępcza, w której brał udział J. K. do legalizacji pobytu cudzoziemców na terenie RP wykorzystywała głównie procedurę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę cudzoziemca na terenie RP. W przedmiotowej grupie, w ramach ustalonego podziału zadań, osoby wchodzące w jej skład zajmowały się tworzeniem i kompletowaniem dokumentacji niezbędnej do złożenia wniosków o udzielenie poszczególnym cudzoziemcom zezwoleń na pobyt czasowy i pracę na terytorium RP. Następnie członkowie grupy w oparciu o znajdujące się w firmie podrobione lub stwierdzające nieprawdę dokumenty, bądź

wystawione in blanco i wypełnione według potrzeb, kompletowali wniosek danego cudzoziemca. Dołączane były przy tym niezbędne dokumenty mające potwierdzać dane dot. miejsca pracy, zamieszkania cudzoziemca, posiadania przez niego niezbędnego ubezpieczenia, a następnie tak skompletowany wniosek dany cudzoziemiec przedkładał do właściwego Urzędu Wojewódzkiego wraz z wyznaczoną osobą, którą m.in. był J. K.. Oskarżony pełnił także rolę pełnomocnika cudzoziemców w postępowaniach administracyjnych (T. S., F. D. G. i S. C.), a także rolę gońca.

Podziałem ról i zadań kierowała M. N. (1), zaś każdy członek grupy był świadomy celów i zasad na jakich działała grupa, czerpiąc z tego tytułu korzyści majątkowe. Za legalizację pobytu cudzoziemca pobierana była kwota od 2.000 do 5.000 euro, o jej wysokości i późniejszym podziale kwot decydowała M. N. (1).

Stosownie do brzmienia art. 264a § 1 k.k. sprawcą czynu zabronionego jest ten kto, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej lub osobistej, umożliwia lub ułatwia innej osobie pobyt na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej
wbrew przepisom. W
doktrynie prawa Karnego
prezentowane jest
stanowisko, iż czynność
sprawcza polega na
„umożliwianiu” lub
„ułatwianiu” innej osobie
pobytu na terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej
wbrew przepisom. Słowo
„umożliwiać” należy
rozumieć jako stwarzanie
warunków sprzyjających
czemuś, przyczynienie się
do czegoś (zob. Słownik...,
t. III, s. 557). W rezultacie
chodzi o stworzenie przez
sprawcę warunków innej
osobie, umożliwiających
jej nielegalny pobyt na
terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej.
Zachowanie sprawcy może
również przyczynić się
do tego, że ta
inna osoba pozostanie
w Polsce nielegalnie.
Czynności sprawcze mogą
polegać na zapewnieniu
mieszkania, ukrywaniu
danej osoby, załatwieniu
jej nielegalnego meldunku
lub dostarczeniu
odpowiednich
dokumentów,
podwiezieniu danej osoby,
dostarczeniu odzieży lub
środków do życia. Może to
być też pomoc w zmianie
wizerunku, umożliwienie
pracy, wprowadzanie
w błąd właściwych
organów zajmujących się
cudzoziemcami,
przedstawianie
wspomnianej osoby jako
swojego bliskiego
krewnego. (...) należy
tutaj rozumieć jako

faktyczne przebywanie na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej (por. Z. Ćwiakalski [w:] Kodeks karny. Część szczególna. Tom II. Komentarz do art. 117-277 k.k. pod red. A. Zoll; Zakamycze 2006, baza Lex).

Art. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach określa zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, tryb postępowania oraz organy właściwe w tych sprawach. Cudzoziemcem jest każdy, kto nie posiada obywatelstwa polskiego. Zgodnie z art. 114 ust. 1 ustawy o cudzoziemcach, zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy oraz spełnione są łącznie następujące warunki:

1. cudzoziemiec posiada:

a) ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 roku o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów

leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu,

2. cudzoziemiec ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,

3. podmiot powierzający wykonywanie pracy nie ma możliwości zaspokojenia potrzeb kadrowych na lokalnym rynku pracy,

4. wysokość wynagrodzenia, która jest określona w posiadanej przez cudzoziemca umowie z podmiotem powierzającym wykonywanie pracy, będącej podstawą wykonywania pracy, zawartej w formie pisemnej, nie jest niższa niż wysokość wynagrodzenia pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy prace porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.

Jednocześnie zgodnie z przepisem art. 108 ust. 1 ustawy jeżeli termin na złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy został zachowany

i wnioski nie zawiera
braków formalnych lub
braki formalne zostały
uzupełnione w terminie:

1) wojewoda umieszcza
w dokumencie podróży
cudzoziemca odcisk
stempla potwierdzającego
złożenie wniosku o
udzielenie zezwolenia na
pobyt czasowy,

2) pobyt cudzoziemca na
terytorium
Rzeczypospolitej Polskiej
uważa się za legalny
od dnia złożenia wniosku
do dnia, w którym
decyzja w sprawie
udzielenia zezwolenia na
pobyt czasowy stanie się
ostateczna.

Zachowanie oskarżonego
wyczerpało również
znamiona czynu z art.
272 k.k. polegającego na
wprowadzeniu w błąd
funkcjonariuszy
publicznych, co do
faktycznego miejsca
zamieszkania i miejsca
zatrudnienia
cudzoziemców na terenie
RP, gdyż przedkładał
poświadczające nieprawdę
dokumenty odnośnie
podjęcia przez nich
we wskazanych firmach
zatrudnienia oraz
dokumenty stanowiące o
tytule do zajmowanego
lokalu mające utwierdzić
pracowników właściwych
Urzędów Wojewódzkich
w mylnym przekonaniu
o faktycznym miejscu
zamieszkania i

zatrudnienia
cudzoziemców.

Jako podstępne wprowadzenie w błąd rozumie się kłamliwe twierdzenia i ich upozorowanie jakimikolwiek środkami, np. pismami, zeznaniami świadków, a także własnym zachowaniem. Dla bytu tego przestępstwa ważne jest, aby informacja nie była zgodna z prawdą i aby jako taka wywołała określony skutek. Podstępne wprowadzenie w błąd, w rozumieniu przepisu art. 272 k.k., polega na celowym wytworzeniu u wystawcy dokumentu mylnego wyobrażenia o okolicznościach związanych z wyłudzoną dokumentem. Podstępne wprowadzenie w błąd może być zrealizowane np. poprzez przedstawienie fałszywych dokumentów, złożenie fałszywych oświadczeń, itp.

Posługując się podrobionymi dokumentami poświadczającymi nieprawdę oskarżony czynił to na potrzeby konkretnego postępowania administracyjnego, chcąc w ten sposób osiągnąć konkretny skutek w postaci decyzji administracyjnej o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę na

terytorium RP. Oskarżony wiedział, że informacje na nich zawarte nie są prawdziwe co do umów cudzoziemców o pracę, umowy najmu mieszkań i pokoi, załączników nr 1 do wniosków o wydanie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, jednak nie cofnął się przez złożeniem tych dokumentów i tak wypełnionych druków we właściwych Urzędach Wojewódzkich w celu poświadczenia nieprawdy co do okoliczności mających znaczenie dla podejmowanej decyzji w postaci deklarowanego przez cudzoziemca miejsca pobytu na terenie RP, celu i zamiaru podjęcia pracy, posiadania źródła stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania oraz zapewnionego miejsca zamieszkania. Jak wskazywali świadkowie – blankiety podpisane in blanco były wypełniane w zależności od zapotrzebowania, takie karty z podpisami cudzoziemców zabierał również ze sobą oskarżony udając się do właściwych urzędów

Funkcjonariusz publiczny jest zdefiniowany w Kodeksie karnym w art. 115 § 13 pkt 4. Zgodnie z tym przepisem, funkcjonariuszem publicznym jest osoba będąca pracownikiem administracji rządowej,

innego organu państwowego lub samorządu terytorialnego, chyba że pełni wyłącznie czynności usługowe, a także inna osoba w zakresie, w którym uprawniona jest do wydawania decyzji administracyjnych.

Przyjmuje się, że dyspozycja art. 115 § 13 pkt 4 k.k. obejmuje wszystkich pracowników jednostek samorządu terytorialnego, a więc i wszystkich pracowników zatrudnionych przez gminę, z wyłączeniem tych, którzy pełnią czynności wyłącznie usługowe. W

piśmiennictwie znany jest też pogląd, że osoba pełniąca funkcję publiczną – w tym także funkcjonariusz publiczny, nie pełni czynności wyłącznie usługowej, tzn. ma wynikający z jego publicznoprawnego umocowania w strukturze danej organizacji (a nie przypadkowy) wpływ na podejmowane tam decyzje (niekoniecznie w znaczeniu decyzji administracyjnych), a ten wpływ ma lub może mieć odbicie w sferze publicznej. Przyjąć więc należy, że każdy z pracowników samorządowych zatrudnionych na stanowiskach urzędniczych może być zaliczany do funkcjonariuszy

publicznych. Każdy z nich bowiem ma wpływ na prace i politykę urzędu, nawet pośredni. Niewątpliwie taki przymiot przysługuje pracownikom Urzędów Wojewódzkich, albowiem wydają oni decyzje w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, pobyt na terytorium RP.

Reasumując, J. K. w ramach realizacji swojej części zadań, biorąc udział w zorganizowanej grupie przestępczej mającej na celu popełnianie przestępstw przeciwko wiarygodności dokumentów i porządkowi publicznemu, związanych z wyłudzeniem poświadczenia nieprawdy w postaci decyzji administracyjnych wojewodów o udzieleniu cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy oraz pobyt czasowy i pracę na terytorium RP i ułatwiania tym osobom pobytu na terytorium RP wbrew obowiązującym przepisom ustawy z dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach swoim zachowaniem zrealizował znamiona czynu stypizowanego w art. 258 § 1 k.k. Jednocześnie, działając w ramach przedmiotowej grupy przestępczej, czyniąc sobie z popełnienia przestępstw stałe źródło dochodu, ułatwiając wbrew przepisom ustawy z

dnia 12 grudnia 2013 roku o cudzoziemcach pobyt na terenie RP cudzoziemcom poprzez wyłączenie poświadczeń nieprawdy w postaci decyzji administracyjnych o udzieleniu cudzoziemcom zezwolenia na pobyt czasowy raz pobyt czasowy i pracę na terenie RP swoim działaniem w/ w każdorazowo realizował znamiona czynów stypizowanych w art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k. oraz z art. 264a § 1 k.k. w zb. z art. 270 § 1 k.k. w zb. z art. 272 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 65 § 1 k.k.

#	1.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-----	-----
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

#	1.4. Warunkowe umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			

#	1.5. Umorzenie postępowania	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			

#	1.6. Uniewinnienie	-----	-----
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			

1.KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
J. K.	<p>pkt 1 – czyn z pkt I a/o</p> <p>pkt 2 – czyn z pkt II a/o</p> <p>pkt 3 – przepadek co do korzyści majątkowej osiągniętej z czynu z pkt II a/o</p> <p>pkt 4 – czyn z pkt III a/o</p> <p>pkt 5 – przepadek co do korzyści majątkowej</p>		Sąd, uznając oskarżonego za winnego zarzucanych mu czynów w pkt I, II, III, IV i V aktu oskarżenia, zaakceptował zaproponowaną przez oskarżonego i zaakceptowaną przez oskarżyciela publicznego kary jednostkowe 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyn z pkt I

osiągniętej z czynu z pkt III a/o

pkt 6 – czyn z pkt IV a/o

pkt 7 – przypadek co do korzyści majątkowej osiągniętej z czynu z pkt IV a/o

pkt 8 – czyn z pkt V a/o

pkt 9 – przypadek co do korzyści majątkowej osiągniętej z czynu z pkt V a/o

pkt 10 – kara łączna

pkt 11 – warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej kary łącznej

aktu oskarżenia oraz po 6 miesięcy pozbawienia wolności za czyny z pkt II, III, IV i V aktu oskarżenia oraz karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności.

Wymierzając kary jednostkowe pozbawienia wolności w powyższym wymiarze Sąd wziął pod uwagę okoliczności zdarzenia, niewielką rolę jaką odegrał oskarżony (głównie był gońcem, ale również występował jako pełnomocnik cudzoziemców w postępowaniach administracyjnych), jego zaangażowanie w sprawę, znaczny stopień społecznej szkodliwości przypisanych czynów. Z drugiej strony nie bez wpływu na wymiar kary pozostaje również niekaralność oskarżonego.

Uznając J. K. za winnego przypisanych mu czynów, Sąd skazał go na karę łączną 8 miesięcy pozbawienia wolności, uznając, iż będzie to wystarczające dla osiągnięcia celów kary i zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Tym samym Sąd zaaprobował zaproponowany przez oskarżonego i prokuratora wymiar kary łącznej.

W związku z tym, że oskarżony dopuścił się przestępstw w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, Sąd, obok kary pozbawienia

wolności, wymierzył mu karę grzywny w wymiarze w wymiarze 50 stawek dziennych po 10 złotych każda (czyny z pkt II, III, IV i V aktu oskarżenia). Sąd w tym zakresie zaakceptował zaproponowaną przez oskarżonego i zaakceptowaną przez Prokuratora wysokość łączną karę grzywny w wymiarze 75 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych, uznając, że będzie dla niego adekwatną, a zarazem sprawiedliwą sankcją, a nadto karą konkretnie odczuwalną. Za orzeczeniem kary łącznej grzywny przemawiały także warunki majątkowe oskarżonego, uzasadniające przekonanie, że zostanie ona uiszczona. Ustalając wysokość jednej stawki dziennej grzywny na kwotę 10 złotych, Sąd miał na uwadze wysokość miesięcznych dochodów oskarżonego. W ocenie Sądu, orzeczona kara łączna grzywny spełni swoje cele w zakresie prewencji generalnej i indywidualnej, odpowiadając stopniowi społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopnia jego winy.

W ocenie Sądu, wymierzone oskarżonemu kary łączne pozbawienia wolności oraz grzywny,

są karami w pełni adekwatnymi, uwzględniającą stopień winy oraz społeczną szkodliwość popełnionych czynów. Nie stanowią one, zdaniem Sądu, wyrazu nadmiernej represyjności w stosunku do oskarżonego, jak też nie są też przejawem pobłażliwości wobec sprawcy.

Mając na względzie młody wiek oskarżonego i uznając, iż istnieje co do niego pozytywna prognoza kryminalna, Sąd uznał, że zachodzą przesłanki do skorzystania z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. w zw. z art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesił orzeczoną mu karę pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, 2-letni okres warunkowego zawieszenia jest niezbędny biorąc pod uwagę charakter popełnionych przez niego czynów. Zobowiązując jednocześnie oskarżonego do pisemnego informowania sądu o przebiegu próby – co 6 miesięcy. Nad przestrzeganiem porządku prawnego w okresie próby J. K. pomoże kurator sądowy pod którego dozór został oddany, co pozwoli też weryfikacji co do prognozy kryminalnej i pozwoli upewnić się w zakresie tego, iż

			<p>tak ukształtowana kara pozwoli by oskarżony nie podał więcej w konflikt z prawem i przestrzegał obowiązującego porządku prawnego.</p> <p>J. K. z przypisanych mu czynów w pkt 2 (pkt II aktu oskarżenia), w pkt 4 (pkt III aktu oskarżenia), w pkt 6 (pkt IV aktu oskarżenia) i w pkt 8 (pkt V aktu oskarżenia) osiągnął korzyść majątkową po 1.000 złotych. Z tego względu, jak również ze względu na treść wniosku, Sąd w punkcie 3, 5, 7 i 9 wyroku orzekł wobec oskarżonego przepadek równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa w tejże wysokości.</p>
<p>1.1Inne ROZSTRZYGNIĘCIA ZAwarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
---	----	-----	-----
<p>1.6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego,</p>			

zwłaszcza w przypadku wniosku o orzeczenie takiej instytucji przez stronę		
7. Koszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
12	Zwolnić oskarżonego, mając na uwadze jego możliwości zarobkowe i majątkowe, od opłaty i pozostałych kosztów sądowych w sprawie, obciążając nimi Skarb Państwa, uznając, że poniesienie kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze przekracza jego możliwości i nie może ich ponieść bez uszczerbku dla siebie i rodziny.	
1.1 Podpis		
sędzia Agnieszka Wysokińska – Walczak		